

si corpus quidem est, quod vndeunque
 habet dimensionem: infinitum verò quod
 infinite distat: quare infinitum corpus,
 vndeunque infinitum erit. Nec verò v-
 num & simplex contingit infinitum esse
 corpus: nec (vt quidam aiunt) præter ele-
 menta, vnde hæc generant. Tale nanque
 corpus præter elementa, non est. Nam cũ
 ea ex quibus sunt in ea etiam resoluuntur.
 Hoc verò non videtur, præter simplicia
 corpora, neque ignis, neque aliud vllum
 elementorum: etenim absque eo, quod a-
 liquod horum infinitum, impossibile est,
 vniuersum, & si finitum sit, aut esse, aut fie-
 ri aliquod eorum vnum, vt Heraclitus di-
 cit, omnia quandoque ignem fieri. Eadem
 ratio & de vno est: quod faciunt præter ele-
 menta physici. Omne enim ex contrario
 in contrarium, velut ex calido in frigidum
 tranfit. Item, corpus sensibile alicubi
 est, idemque partis ac totius locus, velut
 terræ: quare si vniuersum sit, aut immo-
 bile erit, aut semper pelletur. Hoc verò
 impossibile est. Quid enim deorsum po-
 tius, quàm sursum aut vltra? velut si gle-
 ba sit, quò mouebitur, aut vbi manebit?
 Locus enim congeni corporis illius, infini-
 tus est: continebit igitur totum locum,
 at quomodo? Quæ igitur mansio, motusque
 eius? An vbiq; manebit? Non mouebitur
 ergo. An vbiq; mouebitur? Non ergo sta-
 bit. Quòd si vniuersum dissimile sit, loca
 quoque dissimilia erunt. Ac primum qui-
 dem non vnum vniuersi corpus, nisi tan-
 tum. Deinde aut finita erunt hæc, aut infini-
 ta specie. Finita quidè impossibile: nam
 quædam infinita erunt, quædam minimè,
 si totum infinitum sit, velut ignis, aut a-
 qua. At hoc erit cõtrariis corruptio. Quòd
 si infinita ac simplicia, loca quoque infini-
 ta, & elemèta infinita erunt. Quòd si est
 impossibile, locaq; finita sint, totum item
 necessariò finitum erit. Et omnino impos-
 sibile infinitum esse corpus & locum cor-
 poribus: si omne quidem corpus sensibile,
 aut gravitatem habet, aut leuitatè. Aut, n.
 ad mediũ, aut sursum mouebitur. Verũm
 impossibile, infinitũ aut totũ, aut mediũ,
 aut quodcũq; passum esse. Quo, n. modo di-
 uides, aut quo pacto infiniti hoc quidè sur-
 sum fuerit, hoc verò deorsum, aut extre-
 mũ aut mediũ? Omne, n. corpus sensibile
 in loco: loci verò species sex: in corpore
 verò infinito, hæc esse nõ possit. Et simplici-
 ter, si impossibile est locũ infinitũ esse, cor-
 pus quoq; impossibile est. Quod, n. in loco
 est, id alicubi est. Hoc verò aut sursum aut
 deorsum, aut aliquid cæterorũ significat,

A σώματα γάρ ὅτι τὸ πᾶντι ἔχον διαστρεσιν ἀπει-
 ρον ᾗ, τὸ ἀπαρατὸς διαστρέσις. ὡς εἰ τὸ ἀπει-
 ρον σῶμα, πᾶντι ὅτι ἀπειρον. οὐδὲ ἔν τῷ ἀ-
 πλοῦ ἐνδέχεται τὸ ἀπειρον εἶναι σῶμα, οὐδ' ὡς
 λέγουσι πῖναι, παρὰ τὰ στοιχεῖα ἐξ οὗ γίνου-
 νται ταῦτα. ἐκ ἑστ γὰρ τὸ τοιοῦτον σῶμα πα-
 ρεῖ τὰ στοιχεῖα ἀπαντα γὰρ ἐξ οὗ ὅτι καὶ ἄν,
 διδύμεται εἰς ταῦτα. οὐ φαίνεται ᾗ τὸ τοιοῦτον πα-
 ρεῖ τὰ ἀπλά σῶματα, οὐδὲ γὰρ, οὐδὲ ἀλλο-
 τι τῆς στοιχείων οὐδὲν χωρεῖ γὰρ τὸ ἀπειρον
 εἶναι πᾶν ἰσῶν, ἀδύνατον τὸ ἀπαν, καὶ ἢ πε-
 φρασμένον, ἢ εἶναι, ἢ γίνεσθαι πᾶν ἰσῶν, ὡς φη-
 σὶν Ἡρακλείτης φησιν, ἀπαντα γίνεσθαι ποτὲ
 πῦρ. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ὅτι τὸ εἶδος, ὁ ποιο-
 ῦσα βάλει τὰ στοιχεῖα οἱ φυσικοί. πᾶν γὰρ
 μεταβάλλει ἐξ ἐναντίου, ὅτι ἐκ θέρμης εἰς
 ψυχρόν. ἔτι τὸ αἰδητὸν σῶμα ποτὲ καὶ ἰσῶν
 τὸς τόπος ὅλου καὶ μορίου, ὅτι τῆς γῆς. ὡς εἰ-
 μέν ὁμοίως, ἀκίνητον ἔσται, ἢ αἰετὸ διδήσεται.
 αἴτιον ᾗ ἀδύνατον. τί γὰρ μέλλον κἄτω ἢ ἄ-
 νω, ἢ ὅπου οὐκ; ὅτι εἰ βῶλος εἶναι, ποτὲ αὐτὴ κί-
 νηθήσεται ἢ ἐμῆς; ὁ γὰρ τόπος αὐτῆς τὸ συ-
 γχρησὶ σῶματος ἀπειρος. καὶ δέξει αὐτὸ τὸ ὅ-
 λον τόπον. καὶ πῶς; τίς οὐκ ἡμῶν καὶ ἡ κί-
 νησις; ἢ πανταχοῦ ἐμῆς οὐ κινηθήσεται ἀπα-
 ρα. ἢ πανταχοῦ κινηθήσεται; ἐκ ἀφ' ἡσθεται. εἰ
 δὲ αἰδητὸν τὸ πᾶν, αἰδητὸν καὶ οἱ τόποι, καὶ
 περὶ τὸν αἴρ' οὐχ ἔν τὸ σῶμα τὸ πᾶντος, ἀλλ'
 ἢ τὸ ἀπ' εἶδαι. εἴτα ἢ πεφρασμένα ταῦτα ἔ-
 σται, ἢ ἀπειρα εἶδει. πεφρασμένα αἴρ' οὐκ
 οὐχ οἶόν τε. ἔσται γὰρ τὰ αἴρ' ἀπειρα, τὰ δὲ ἔ-
 ἢ τὸ πᾶν ἀπειρον ὅτι πῦρ, ἢ ὕδωρ. φησὶ ᾗ τὸ
 τοιοῦτον πῶς ἐναντίους. εἰ δὲ ἀπειρα καὶ ἀ-
 πλά, καὶ οἱ τόποι ἀπειροι, καὶ ἔσται ἀπειρα τὰ
 στοιχεῖα. εἰ ᾗ τῶν ἀδύνατον, καὶ οἱ τόποι πε-
 φρασμένοι, καὶ τὸ πᾶν ἀάγνη πεπερασμένη.
 ὅπως δὲ ἀδύνατον ἀπειρον εἶναι σῶμα, καὶ
 τόπον τοῖς σῶμασιν, εἰ πᾶν σῶμα αἰδητὸν
 βάρους ἔχει, ἢ κουφότητα. ἢ γὰρ ὅτι τὸ μέσον,
 ἢ αἴρα οἰδησεται. ἀδύνατον ᾗ τὸ ἀπειρον, ἢ
 πᾶν, ἢ τὸ ἡμισυ, ἢ ὅποτερον οὐκ πεπονηταί.
 F πῶς γὰρ διέλθης; ἢ πῶς τὸ ἀπείρου ἔσται τὸ
 μέν κἄτω, τὸ δὲ ἄνω, ἢ ἔρατον καὶ μέσον; ἔπε
 πᾶν αἰδητὸν σῶμα ἐν τόπῳ. τίπου ᾗ εἶδη
 ἔξ. ἀδύνατον δὲ ἐν τῷ ἀπείρῳ σῶματι ταῦτ'
 εἶναι ὅπως δὲ εἰ ἀδύνατον τόπον ἀπειρον εἶναι
 καὶ σῶμα ἀδύνατον τὸ ἰσῶν ἐν τόπῳ, ποτὲ τῶ-
 το ᾗ σημαίνει ἢ αἴρα, ἢ κἄτω ἢ τῆς λοιπῶν πᾶ-